त्रिधी बुद्धो वृष्भो रेीर्वीति मुक्तो देवो मर्त्याँ शारुग्राविविश ॥ ११॥

यज्ञपुरुषदेवत्य ऋषभो मल्लः । चतुःशृङ्गोऽवमोदित्युक्ता चतुःशृङ्गं यज्ञं वृषभद्र-पेण प्रतिपाद्यितुमारु । यो वृषभः कामानां वर्षिता रोर्वीति रु शब्दे यङ्ल-गलम् अत्यर्थे शब्दं करोति सोऽयं महो देवः महति पूजयति मह्यते वा जनै-रिति महो महान्देवः ब्रह्मादिस्तम्बपर्यतानां प्राणिनामुपतीच्यो ज्ञानकर्मसम्ब-यकारिणां विद्वषां शरीरभूतो मर्त्यान्मनुष्यानाविवेश ग्राविशति मनुष्यान्वाष तिष्ठति । यस्य वृषभस्य यज्ञस्य चवारि शृङ्गा शृङ्गाणि ब्रह्मोद्गानृहोत्रधर्युलन्नणा-नि त्रयः पादाः ऋग्यतुःसामद्रपाः दे शीर्षे शिर्सी कृविधीनप्रवर्ग्याच्ये शिर् ए-वास्य कृविधीनं ग्रीवा वै यज्ञस्योपसदः शिरः प्रवर्ग्य इति श्रुतेः । ग्रस्य वृषभस्य सप्त क्स्तासः सप्त क्रोतारो क्स्ताः क्स्ता-इव व्याप्रियते सप्त क्न्दांसि वा क्-स्ताः । यश्च त्रिधा त्रिप्रकारैर्वेद्धः प्रातःसवनमाध्यन्दिनसवनतृतीयसवनैर्वेद्धः ॥ यदा चलारो वेदाः शृङ्गाणि त्रयः पादाः सवनानि दे शीर्षे प्रायणीयोदयनीय सप्त कृस्तासः इन्दांसि त्रिधा बद्धः मस्त्रद्रात्मणकल्पैर्बद्धः ॥ शब्द्यामो वा व्याखेयः चवारि शृङ्गाणि नामाच्यातोपसर्गनिपाताः त्रयः पादाः प्रथमपुरुषमध्यमपुरुषोत्त-मपुरुषाः त्रयः काला वा दे शोर्षे कार्यताव्यद्यते सप्त कृस्ताः विभक्तिद्रपाः त्रिधा बद्धः एकवचनिद्ववचनबद्धवचनैर्बद्धः । वृषभ-र्वायमन्यशास्त्राणि ग्रधः कृवा रोर्वीति सोऽयं महान्देवो मर्त्यानाविवेश म्राविशति प्रतिपादयति मनुष्येष्ठिति मनुष्याधिकार्वाहास्त्रस्येति न्यायात् ॥ ११ ॥

त्रिधी कितं पणिभिर्गुक्यमीनं गवि देवासी घृतमन्वविन्दन् । इन्द्र एक् सूर्य एकं जजान वेनादेकं स्वध्या निष्टतन्तुः ॥१५॥

त्रिधा त्रिप्रकारिरेषु लोकेषु हितं स्थापितं घृतं यद्मपिरणामभूतं पणिभिरमुरैगृद्धमानं गुप्यमानं सत् देवासो गवि ग्रन्विवन्दन् धनौ ग्रानुपूर्व्याद्यवतः ।
तस्य एकं भागमिन्द्रो जजान जनयित ते वार्र्यत्रग्राङ्गती ङ्गतेर्यंत्रज्ञामतस्ते
रग्रस्तिस्तमाविशत इत्यादिश्रुतिरिन्द्रस्य जनकवं दर्शयित । सूर्य एकं भागं जजान जनी प्रार्थभिवे लिट् प्रस्मैपदमार्थम् ते तत उत्क्रामतस्ते दिवमाविशत इत्या-